

ปัญหาบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียนที่ไม่เพียงพอ: แนวทางแก้ไขด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

The Problem of Students' Insufficient Participation in the Classroom: Teaching Solution by Content and Language Integrated Learning

กลวัชร เกษมโชค¹ และ วันวิสาข์ พูลทอง²

Kollawat Kasemchok and Wanwisa Phulthong

Receive July 16, 2024; Retrieved September 13, 2024; Accepted September 30, 2024

บทคัดย่อ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยผู้สอนจะมีบทบาทที่สำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และหากวิธีการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ยังคงมีผู้เรียนที่ประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นผลมาจากผู้เรียนเหล่านั้นมีบทบาทการเรียนรู้ในชั้นเรียนไม่เพียงพอ ซึ่งเกิดจากปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้ 1) การเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง 2) เนื้อหาทางด้านบทเรียน และ 3) อีสระของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้เรื่อย ๆ หากผู้สอนไม่มีการบวนการจัดการการเรียนรู้ที่ชัดเจน แต่สามารถแก้ไขโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่เน้นการเรียนการสอนแบบสองทาง (Dual-Focused) ได้แก่ ภาษาเป้าหมายและเนื้อหาสาระในรายวิชา โดยจะใช้ภาษาเป้าหมายสำหรับการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื่องจากวิธีการสอนนี้จะเพิ่มบทบาทและเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนมากขึ้น มีเนื้อหาบทเรียนที่สอดคล้องที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียนรู้ไปตามความถนัดของแต่ละบุคคล ดังนั้นในบทความนี้ ผู้เขียนจึงต้องการนำเสนอเกี่ยวกับปัญหาบทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนที่ไม่เพียงพอ พร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ไขด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

คำสำคัญ : บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้เรียน, แนวทางการแก้ไข, วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

^{1,2} อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์,
Lecturer, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University
Email: kollawat.27@gmail.com

Abstract

A learning management process in the English subject is undoubtedly important to develop students' language skills. Teachers are a distinctly important role to design learning management and find a variety of teaching strategies which are appropriate to develop students' English skills. However, there are still some students who encounter struggling problems in learning English. This is a possible result of those students who have roles of an insufficient learning participation in the classroom, three related problems consisting of 1) teacher-centered teaching, 2) lesson content, and 3) learner autonomy in participating in the classroom. These specific problems can be occurred repeatedly if there is not the clearly learning management process of a teacher. The above problems, nevertheless, can be solved by managing learning with the particular method, Content and Language Integrated Learning (CLIL). This technical teaching emphasizes a dual-focused, such as the target language and course content of the subject. The target language will be used as a tool to teach the subject content according to the subject's learning objectives. Namely, this method will obviously increase both the learning role and enhance the participation of students. The suitable lessons of CLIL can be applied in any real situations and also give learners the opportunity to have the learner autonomy to learn with their aptitude of individual styles. Therefore, this academic article presents the specific problems of students' roles of the insufficient learning participation in the classroom and also suggests the unique solutions for those three problems by using Content and Language Integrated Learning.

Keywords: Role of students' participation, Solutions, Content and Language Integrated Learning

บทนำ

เนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ต้องสอดคล้องกับทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทและออกแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่เรื่องง่ายนักสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่ต้องปรับตัว และปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน Nilplub, C. (2021) ได้อธิบายว่า บรรยากาศในชั้นเรียนจะประกอบไปด้วยการบรรยายจากครูผู้สอน มีแบบฝึกหัดให้ทำในชั้นเรียน แต่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนนั้นน้อยมาก รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้เรียนยังมีจำกัด ดังนั้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ในชั้นเรียนจึงไม่เกิดผลดีเท่าที่ควรจะเป็น Chung, Ji. (2021) เสริมว่า ในกรณีของผู้เรียนชาวไทย จะมีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวพันกับการเรียนรู้ เช่น

ผู้เรียนจะใช้ความเจียวเป็นเครื่องมือแสดงถึงความตั้งใจในการเรียนรู้ในชั้นเรียน และแสดงความเคารพต่อครูผู้สอน ทำให้กลายเป็นผู้เรียนที่ไม่มีการโต้ตอบ นอกจากนั้นยังพบว่าผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แม้ว่ารัฐบาลจะได้กำหนดแผนทางยุทธศาสตร์ และนโยบายการพัฒนาเข้ามาใช้ เพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของประชาชนในประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่ถึงกระนั้น ก็ยังไม่เห็นผลเป็นรูปธรรม จากปัญหาที่ได้นำมาข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นบริบท หรือวัฒนธรรมของกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน เมื่อผู้เรียนมีบทบาทการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มีส่วนร่วมในชั้นเรียนที่มากพอ และมีอิสระการเรียนรู้ในรูปแบบของตนเอง ดังที่ Pomin, T., & Srinonyang, P. (2021) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนจะมีแนวโน้มในการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น หากพวกเขาได้รับการสนับสนุนจากครูผู้สอน มีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวย และสามารถอภิปรายแลกเปลี่ยนกันในห้องเรียนได้อย่างอิสระ จะส่งผลให้มีการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนจะรู้สึกสบายใจ ผ่อนคลายเมื่อเรียนในห้องเรียนนั้น ๆ และจะให้ความสนใจทุกกิจกรรมในห้องเรียน

ดังนั้นในบทความนี้ ผู้เขียนต้องการนำเสนอเกี่ยวกับบทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนในห้องเรียนที่ไม่เพียงพอ กล่าวคือ ปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถได้รับองค์ความรู้ในห้องเรียน และเอาไปพัฒนาต่อยอดได้ดีเท่าที่ควรจะเป็น ซึ่งผู้เขียนได้วิเคราะห์และสรุปปัญหาดังกล่าวได้ ดังต่อไปนี้ 1) การเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง 2) เนื้อหาทางด้านบทเรียน และ 3) อิสระของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมในห้องเรียน ซึ่งผู้เขียนจะอธิบายลักษณะปัญหาเหล่านี้ในหัวข้อถัดไป การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาคือวิธีการแก้ไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถได้รับองค์ความรู้ในห้องเรียน พร้อมทั้งสามารถนำไปพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ และเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นกระบวนการสอนที่นิยมใช้ในการสอนภาษาเท่านั้น แต่ยังแพร่หลายในศาสตร์วิชาอื่นเช่นกัน ซึ่งเห็นตรงกับ Suawannoppharat, K. (2017) ว่า วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา จะช่วยพัฒนาทักษะด้านเนื้อหาและภาษาของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน เพิ่มโอกาสในการแสดงความคิดเห็น กระตุ้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเหมาะนำไปประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหามหาบทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนดังที่กล่าวมาข้างต้น ลำดับต่อไป ผู้เขียนจะนำเสนอถึงปัญหาที่มีผลต่อบทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน

สาเหตุที่ทำให้บทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนในห้องเรียนที่ไม่เพียงพอ

ผู้เรียนที่ประสบปัญหาต่อการได้รับองค์ความรู้ในห้องเรียน คือ ผู้เรียนที่มีบทบาทการเรียนรู้ในห้องเรียนไม่เพียงพอ กล่าวได้ว่า ขาดโอกาสหรือความกระตือรือร้นในการเข้าชั้นเรียน ขาดการชี้แนะและกระตุ้นการเรียนรู้จากครูผู้สอน มีการใช้บทเรียนที่ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนปฏิเสธที่จะเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ นอกจากนี้ รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันไปตามความถนัด เมื่อผู้เรียนขาดอิสระในการเรียนรู้ จึงทำให้ไม่อยากมีส่วนร่วมกับการเรียนและทำให้ปฏิเสธการเรียนรู้ได้ ด้วยเหตุนี้ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ไม่เพียงพอ สามารถจำแนกออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-Centered Instruction) เป็นที่ทราบกันว่า วัฒนธรรมการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยมีลักษณะที่เรียกว่าครูเป็นศูนย์กลาง มีการปลูกฝังว่านักเรียนที่ติจะต้องเชื่อฟัง ไม่ตั้งคำถามจากเรื่องที่ครูสอน หรือไม่แสดงความคิดเห็นในทำนองว่าตนมีความรู้มากกว่าผู้สอน ซึ่ง Sessoms, J. (2018) มีความเห็นว่า นักเรียนไทยได้รับการคาดหวังให้ต้องเชื่อฟัง และครูถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญไม่ควรจะถูกซักถาม เพราะอาจจะทำให้ครูรู้สึกถูกคุกคาม และเมื่อนักเรียนมีหน้าที่ฟังที่ครูสอนขาดโอกาสซักถาม หรือไม่บรรยากาศของการอภิปรายในชั้นเรียน จึงทำให้ขาดทักษะการคิดและการเรียนรู้แบบเชิงรุก โดยสอดคล้องกับความเห็นของ Sanguanngarm, N. (2020) ว่า วัฒนธรรมการเรียนรู้ในประเทศไทยสร้างสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน และสร้างบทบาทของครูผู้สอนที่มุ่งเน้นให้ครูเป็นศูนย์กลางของชั้นเรียน มีวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายที่มีผู้เรียนนั่งฟังและจดตาม Theerabunchorn, T. (2023) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการเรียนการสอนในลักษณะการบรรยาย ที่มีผู้เรียนรอรับความรู้จากครูผู้สอนและไม่มีการอภิปรายในชั้นเรียนนั้น ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสแสดงความคิดเห็น ส่งผลให้ผู้เรียนท่องจำมากกว่าการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และยังทำให้ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ดังนั้น จึงกลายเป็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนลดความสนใจในการเรียน ไม่อยากฝึกฝน และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษในที่สุด

2. ปัญหาด้านบทเรียน (Unsuitable Lesson) บทเรียน ถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เพราะอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ได้ หรืออีกนัยหนึ่ง ก็อาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและรู้สึกไม่อยากเรียนเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีอุปสรรคคือตัวภาษาเป็นทุนเดิม จึงไม่น่าแปลกหากผู้เรียนจะขาดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการศึกษาของ Arsairach, S. (2550) ทำให้ทราบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความเห็นว่าเนื้อหาบางส่วนจากหนังสือเรียน ไม่มีความสอดคล้องกับหลักสูตร บางบทเรียนก็ไม่ตอบโจทย์ในจุดประสงค์การเรียนรู้ ทำให้ครูผู้สอนประสบปัญหาด้านการสอน Hussain, S., S. (2022) เสริมว่า บทเรียนไม่ควรถูกจำกัดไว้เพียงแคในหนังสือที่ยังไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ เพราะสิ่งสำคัญคือต้องเริ่มเรียนรู้จากสถานการณ์ก่อน ในเมื่อจุดประสงค์การเรียนรู้คือทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษา พร้อมทั้งสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นการพิจารณาเลือกใช้บทเรียนให้เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ บทเรียนที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และอยากมีบทบาทการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น

3. ปัญหาด้านอิสระของผู้เรียน (Learner Autonomy) เมื่อผู้เรียนไม่มีอิสระในการเรียนรู้ทำให้เกิดอุปสรรคที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่อยากมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งอิสระของผู้เรียนนั้น เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างกันไปตามความถนัด หากครูผู้สอนไม่มีความเข้าใจและมองข้ามความแตกต่างนี้ จะทำให้ผู้เรียนขาดอิสระในการเรียนจนไม่สามารถพัฒนาองค์ความรู้ของพวกเขาเองได้ Scheb, B., P. (2019) ตั้งข้อสังเกตว่า นักเรียนไทยถูกมองว่ามีกระบวนการเรียนรู้ที่เฉื่อยชาและไม่มีความมั่นใจ อาจมีสาเหตุจากการเรียนที่พึ่งพาผู้สอนมากเกินไปจนทำให้ผู้เรียนขาดอิสระ ความถนัด และความคล่องตัวในการเรียนรู้ Delgado, M. A. C

et al. (2023) สนับสนุนข้อคิดเห็นนี้ว่า ผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความถนัด เช่น บางคนถนัดการสังเกตและวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ หรือบางคนถนัดการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมและฝึกฝน ด้วยเหตุนี้ เมื่อผู้เรียนที่ขาดอิสระการเรียนรู้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนกลุ่มนี้ไม่สามารถพัฒนาองค์ความรู้ และอาจเกิดความไม่สบายใจที่ต้องมีส่วนร่วมต่อการเรียนในชั้นเรียนได้

ปัญหาต่อบทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนที่กล่าวมานั้น จะเกิดขึ้นซ้ำ ๆ หากผู้สอนไม่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ปัญหาทั้ง 3 ด้านข้างต้น ดังนั้นผู้เขียนจึงได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาบทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน โดยใช้กลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ซึ่งวิธีการสอนนี้จะเพิ่มบทบาทและเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนให้มากขึ้น มีเนื้อหาบทเรียนที่สอดคล้องและนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียนรู้ไปตามความถนัดของแต่ละบุคคล ผู้เขียนจะให้คำอธิบายไว้ในหัวข้อทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ก่อนที่จะทราบถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ผู้เขียนจะให้คำนิยามของวิธีการสอนนี้ก่อน กล่าวคือ วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา หรือ Content and Language Integrated Learning (CLIL) เป็นเทคนิคที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการดำเนินการสอน โดยครูจะนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้และการเรียนภาษามาบูรณาการเข้าด้วยกัน Vela-Rodrigo, A. A. (2022) ระบุว่า หัวใจสำคัญของวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาได้กำหนดให้เป็นแนวทางการศึกษาที่มุ่งเน้นสองด้าน โดยจะมีภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ทั้งเนื้อหาและภาษา อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนนี้ไม่ใช่รูปแบบใหม่ของการเรียนรู้ทางด้านภาษา แต่เป็นการผสมผสานระหว่างเนื้อหาและการเรียนรู้ภาษาในรูปแบบใหม่ ไม่ใช่การเรียนรู้ผ่านวิชาทางภาษาเพียงอย่างเดียว

จากแนวคิดทฤษฎีข้างต้นกล่าวได้ว่า วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาได้รับการตอบรับอย่างดี และมีการนำวิธีการสอนนี้ไปใช้อย่างแพร่หลาย โดยเริ่มจากโซนยุโรปแล้วเลยมาเป็นศตวรรษจนถึงแถบเอเชียในปัจจุบัน วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนภาษาต่างประเทศให้ควบคู่ไปกับการเรียนเนื้อหาวิชาอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนได้รับความรู้และทักษะจากเนื้อหาในรายวิชา และความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เพื่อประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ลำดับต่อไปผู้เขียนจะกล่าวถึงองค์ประกอบและขั้นตอนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบและขั้นตอนของการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

เมื่อผู้สอนมีความเข้าใจแนวคิดทางด้านทฤษฎีรวมทั้งความเป็นมาของวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาแล้ว และต้องการนำวิธีการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจในกรอบแนวคิด และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อผู้เรียนจะได้ประโยชน์สูงสุดจากวิธีการสอนนี้ ซึ่งวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้น มีองค์ประกอบ ขั้นตอนในขอบเขตด้านการจัดการเรียนการสอนคือ กรอบแนวคิดที่เรียกว่า 4Cs วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีกรอบแนวคิดภายใต้ขอบเขตของการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียนรู้และการคิดด้านการสื่อสาร และด้านวัฒนธรรม Fajardo, D, T., Argudo, J., & Abad, M. (2020) ได้ขยายความว่า Coyle ได้ออกแบบกรอบแนวคิดนี้ให้เป็นดังรากฐานของวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา (Content) คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ หรือบทเรียนตามรายวิชาที่ครูผู้สอนนำมาจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เช่น บทเรียนในรายวิชาสังคม หรือเนื้อหาวิชาทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น และสิ่งที่สำคัญคือ การเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่ง Hussien, Q., R. (2020) ให้ความเห็นว่า หัวใจสำคัญจะทำให้กระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จคือ การเลือกเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องให้สอดคล้องกับแนวคิดวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา หัวข้อที่เลือกมานั้น ควรมีภาษาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพื่อสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาของผู้เรียน

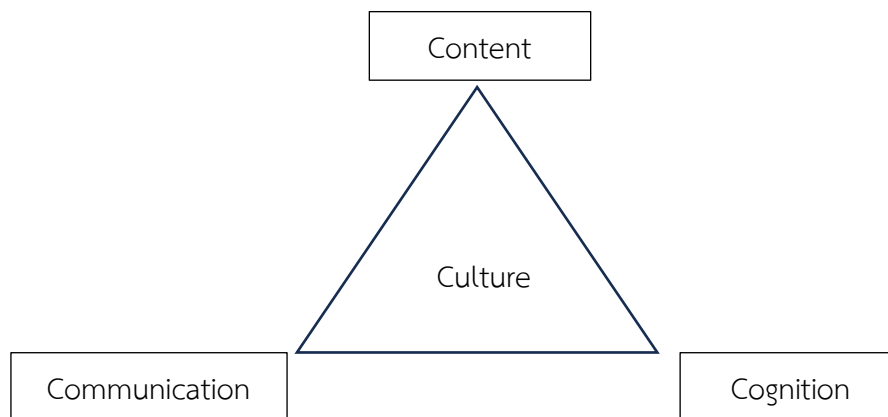
2. ด้านการสื่อสาร (Communication) คือ การใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้เนื้อหาที่ผู้สอนได้เลือกมาจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน กล่าวคือ ด้านการสื่อสารตามหลักแนวคิดวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้น เป็นกระบวนการเรียนรู้และการใช้ภาษาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะส่งเสริมการสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ (Hussien, Q., R., 2020) ผู้เรียนจะได้แสดงความคิดเห็น นำเสนอและอภิปรายเกี่ยวกับบทเรียนโดยใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการเรียนรู้และการคิด (Cognition) คือ กระบวนการเรียนรู้และการคิดเพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา รวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ Graham, K. M., Mathews, S. D., & Eslami, Z. R. (2020) ได้ใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานี้กับการสอนวรรณกรรมเด็ก ในขั้นตอนของการเรียนรู้และการคิดพบว่า ผู้สอนที่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบข้อมูลต่าง ๆ ฝึกฝนกระบวนการคิดเพื่อตั้งคำถาม วิเคราะห์ข้อมูล และการคาดการณ์นั้น ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียน ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจโดยเฉพาะทักษะการคิดที่เป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น

4. ด้านวัฒนธรรม (culture) คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหลากหลายของวัฒนธรรมและภาษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจของผู้เรียนในการเรียนเนื้อหาวิชาและภาษา ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนการสื่อสารโดยการโต้ตอบ และอภิปรายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนด้วยภาษาเป้าหมาย

Bermeo, B., J. & Auquilla, O., D. (2019) เสริมว่า องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมนี้ จะทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักรู้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเอง และช่วยส่งเสริมความเข้าใจของผู้เรียนต่อวัฒนธรรมอื่นๆ ได้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคม ยอมรับความเห็นต่าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และเกิดกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 1 แสดง

ที่มา Tammy, Juanita, Mónica, 2020

จากภาพประกอบสรุปได้ว่า กรอบแนวคิดของวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเน้นถึงกระบวนการเรียนการสอนภายใต้องค์ประกอบที่สำคัญและสัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้านด้วยกัน ไม่สามารถขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งได้ ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจกระบวนการทำงานของกรอบแนวคิด 4Cs ในแต่ละองค์ประกอบ และออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มี 4Cs เป็นรากฐาน เพื่อที่วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานี้จะสัมฤทธิ์ผลได้ตรงตามเป้าหมาย และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้อย่างสูงสุด

ตัวอย่างงานวิจัยที่ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วม และแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

จากข้อมูลข้างต้นสำหรับผู้เรียนที่ประสบปัญหาขาดการมีส่วนร่วมในห้องเรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ปัญหาด้านการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง 2) ปัญหาด้านบทเรียน 3) ปัญหาด้านอิสระของผู้เรียน สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบ และกรอบแนวคิดไปปรับใช้ในการเรียนการสอน เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ อีกทั้งยังมีตัวอย่างงานวิจัยที่ได้นำวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาใช้ในการแก้ปัญหาทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง โดยการเรียนรู้ที่มีครูเป็นศูนย์กลางนั้น จะมีลักษณะกระบวนการเรียนรู้ที่มีผู้สอนคอยบรรยายหรือป้อนเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนฝ่ายเดียว ขาดโอกาสการอภิปราย แสดงความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน สามารถแก้ไขดังตัวอย่างงานวิจัย ดังนี้

Tagin, L., & Ríordáin, M. N. (2021) ได้ศึกษา กลยุทธ์วิธีการใช้คำถามของครูผู้สอนในรายวิชา วิทยาศาสตร์โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ว่ามีศักยภาพในการส่งเสริมความเข้าใจทั้งใน เนื้อหา และการพัฒนาการทางภาษาในวิชาวิทยาศาสตร์หรือไม่ จากการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนได้ใช้กลยุทธ์วิธีการ ตั้งคำถามตามแนวคิดของ Bloom's Taxonomy คือ ทักษะการคิดขั้นต่ำ (Lower Order Thinking Skills) และ ทักษะการคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking Skills) เพื่อกระตุ้นกระบวนการคิด และเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วม ในการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้ฝึกฝนการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษในบริบทของวิชาวิทยาศาสตร์ เช่น การตอบคำถามจากอาจารย์ และการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในชั้นเรียน ซึ่งการพัฒนาการทางภาษานี้ได้ช่วยลด อุปสรรคในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่เป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย

Ventura, R., L. (2021) ได้ศึกษา กลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาว่าสามารถกระตุ้นการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาได้หรือไม่ ผลของการศึกษาระบุว่า เพื่อให้ได้บรรยากาศในชั้นเรียนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครูลดบทบาทจากเดิมที่เป็นผู้สอน มาเป็นผู้ที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อเป็นการกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้และการคิดของผู้เรียน ครูผู้สอน ได้เลือกเนื้อหาจากบทเรียนที่มีความท้าทายความรู้เดิมของผู้เรียนให้มีความยากขึ้นในระดับหนึ่ง มาใช้ในการ จัดการเรียนการสอน ทั้งยังมีการปรับภาษาอังกฤษที่ปรากฏในเนื้อหา ให้มีความยากขึ้นเล็กน้อยเพื่อความท้าทาย และกระตุ้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2. ปัญหาด้านบทเรียน ครูผู้สอนที่ประสบปัญหาด้านบทเรียนที่มีแนวโน้มว่าจะจะไม่เหมาะสมกับผู้เรียน หรือตัวบทเรียนที่ขาดความน่าสนใจ จนทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เบื่อหน่าย ไม่มีความสุข กับการเรียน จนทำให้บทบาทของผู้เรียนลดน้อยลง และไม่ได้รับความรู้จากบทเรียนที่เพียงพอ สามารถแก้ไขดัง ตัวอย่างงานวิจัย ดังนี้

Çelik, F., & Yangin, E., C. (2022) ได้ศึกษา ผลของการใช้เทคโนโลยีเสมือนจริง (Augmented Realty) เสริมในบทเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาโดยควบคู่ไปกับเทคนิค Gamification ผลของการใช้ AR ในชั้นเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในระดับชั้นมัธยมปลายปรากฏว่า AR มีส่วนช่วยให้ผู้เรียน สนใจในตัวบทเรียน และประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้อย่างมาก ผู้เรียนได้กล่าวว่า AR ทำให้เข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น รู้สึกสนุกกับบทเรียน ทำให้มีความกระตือรือร้นในการเข้าชั้นเรียนที่มากขึ้น

Ela & Muhammad (2022) ได้ศึกษา กลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในการพัฒนาสื่อ และบทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา วิชาเอกธุรกิจการตลาด โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้สอดคล้อง กับการจัดการเรียนรู้สำหรับทักษะในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและ

ภาษาสอดคล้องกับการจัดบทเรียนในปัจจุบัน ที่พยายามส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) การคิดสร้างสรรค์ 2) การคิดวิเคราะห์ 3) การสื่อสาร และ 4) การทำงานเป็นทีม อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะที่ตอบโจทย์ต่อการแข่งขันในศตวรรษที่ 21 เลือกใช้เนื้อหาที่ใช้ในการอภิปรายให้มีความเกี่ยวข้อง และใกล้ชิดกับผู้เรียน ประกอบกับครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อ หรือออกแบบสื่อให้เหมาะสมกับบทเรียนและตัวผู้เรียนด้วย จึงจะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจ สร้างความกระตือรือร้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เพิ่มขึ้น

3. ปัญหาด้านอิสระของผู้เรียน ในกระบวนการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความถนัดในการได้มาซึ่งความรู้ หรือวิธีการฝึกฝนทักษะที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนมีหน้าที่สนับสนุนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และให้อิสระในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรีดกับการเรียน และส่งเสริมบทบาทการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถแก้ข้อด้อยอย่างงานวิจัย ดังนี้

Andriani, F., P., Padmadewi, N., N., & Budasi, G., I. (2018) ได้ศึกษา แนวคิดการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในรายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาปรากฏว่า มี 5 กลยุทธ์ที่ช่วยส่งเสริมอิสระการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ (1) การใช้ตารางสารบัญ (2) การตั้งคำถามและการนำเสนอ (3) การเขียนรายงาน (4) การเลือกกิจกรรม และ (5) การเรียนออนไลน์ ซึ่งทั้ง 5 กลยุทธ์นี้ ครูผู้สอนสามารถออกแบบให้เข้ากับเนื้อหาบทเรียนเพื่อส่งเสริมอิสระการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก ตัดสินใจ และรับผิดชอบต่อกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ทั้งในเนื้อหาวิชาเฉพาะและภาษาอังกฤษ

Rodriguez, C., C., & Prat, F., B. (2022) ได้ศึกษา ความเข้าใจของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งใช้ร่วมกับกลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อที่จะนำผลลัพธ์ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผลการศึกษาเผยว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนและให้อิสระแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอว่า การใช้กลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพียงอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สื่อสารหรืออภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน ดังนั้น การนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาเติมเต็ม จะช่วยให้สภาพแวดล้อมของชั้นเรียนมีบรรยากาศของการอภิปรายอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนั้น เมื่อครูผู้สอนลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียน ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอีกด้วย

สรุป

ปัญหาต่อบทบาทการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน ทั้ง 3 ด้าน สามารถแก้ไขโดยใช้กลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ร่วมกับกลยุทธ์เฉพาะทางที่ใช้แก้ปัญหาในแต่ละด้าน เช่น กลยุทธ์วิธีการตั้งคำถาม ใช้แก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง หรือการนำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

เพื่อช่วยแก้ปัญหาในด้านบทเรียน ซึ่งการเลือกใช้กลยุทธ์ทั้งหมดข้างต้น ครูผู้สอนต้องพิจารณาตามความเหมาะสม ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับบริบทของปัญหาในแต่ละด้าน เพื่อส่งเสริมบทบาทการเรียนรู้และเน้นการมีส่วนร่วมของ

ตารางที่ 2 วิธีแก้ปัญหาผู้เรียนมีบทบาทการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ไม่เพียงพอโดยกลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ปัญหาบทบาทของผู้เรียนในชั้นเรียน	กลยุทธ์ที่ใช้ในการแก้ปัญหาด้วยกลวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา
1. ด้านการเรียนการสอนแบบมีครูเป็นสื่อกลาง	วิธีการตั้งคำถาม / เลือกเนื้อหาที่มีความท้าทายจากความรู้เดิมของผู้เรียน / กิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และมีความคิดสร้างสรรค์
2. ด้านบทเรียน	ใช้สื่อเทคโนโลยีมาช่วยในเรื่องการจัดการเรียนการสอน / บทเรียนที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 / ใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสม
3. ด้านอิสระของผู้เรียน	ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญจิตต์ สุวรรณพรัตน์. (2017). การสอนภาษาอังกฤษและการพัฒนาที่ยั่งยืน: เส้นขนานที่บรรจบกัน. *อินทนิล ทักษิณสาร*, 12 (3). 141-159.
- ธนพร โปมิน และ ประดิษฐ์ ศรีโนนยาง. (2563). การพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนผ่านเว็บ. *วารสารพัฒนาการเรียนรู้ใหม่*, 5 (5) 212-223.
- ธมลวรรณ อีระปัญชร. (2023). การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนร่วมสมัย. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย*, 6 (1). 182-201.
- นิตยา สงวนงาม. (2020). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความล้มเหลวของการศึกษาไทยที่ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนสำหรับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่*, 21 (2). 1-9.
- Andriani, F., P., Padmadewi, N., N., & Budasi, G., I. (2018). Promoting autonomous learning in English

- through the implementation of content and language integrated learning (CLIL) in science and Maths subjects. *SHS Web of Conferences*, 42. 1-6.
<https://doi:10.1051/shsconf/20184200074>
- Arsairach, S. (2550). *The analysis and evaluation of English textbooks for prathomsuksa 4*. [Master's thesis, Silpakorn University].
http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Suphannee_Arsairach/Fulltext.pdf
- Bermeo, B., J. & Auquilla, O., D. (2019). Effects of the CLIL approach in oral production of English students in the second year of the united general baccalaureate at a high school in Cuenca, Ecuador. *Revista Boletín Redope*, 8(12), 117-128.
- Çelik, F., & Yangin, E., C. (2022). The use of augmented reality in a gamified CLIL lesson and students' achievements and attitudes: A quasi-experimental study. *Smart Learn. Environ*, 9(30), 1-18.
- Chung, Ji. (2021). "We Participate, Silently": Explicating Thai University Students' Perceptions of Their Classroom Participation and Communication. *Qualitative Research in Education*, 10 (1). 62-87.
- Delgado, M. A. C., Delgado, M. Ángel C., Loor, J. P. F., Valle, E. J. H. D., & Castro, A. A. O. (2023). Learning styles applied to teaching the English language. *Macrolinguistics and Microlinguistics*, 31(2) 53–60.
- Fajardo, D, T., Argudo, J., & Abad, M. (2020). Language and teaching methodology features of CLIL in university classrooms: A research synthesis. *Colombian Applied Linguistics Journal*, 22 (1), 40-54.
- Graham, K. M., Mathews, S. D., & Eslami, Z. R. (2020). Using children's literature to teach the 4Cs of CLIL: A systematic review of EFL studies. *Latin American Journal of Content & Language Integrated Learning*, 13(2), 163–189.
- Hussain, S., S. (2022). Content and language integrated learning (CLIL) in ELT as a link between language learning and content development. *Arab World English Journal (AWEJ)*, 13(2). 386-400.

- Hussien, Q., R. (2020). The effectiveness of integrating CLIL principles in a conversation course at the university of Sulaimani, *Journal of University of Garmian*, 7(1), 256-255.
- Ningrum, R., D., Listiani, I., & Kartikasari, M. (2023). CLIL approach to the students' foreign-language communication skills: Teacher's perception. *KnE Social Sciences*, 8(7), 69–74.
- Nilplub, C. (2021, May 22-23). Development of student engagement in higher education: a case study of Thai public university. *Proceedings of 13th International Conference on Humanities and Social Sciences* 268-275. https://www.researchgate.net/profile/Chartaya-Nilplub/publication/353917567_Development_of_Student_Engagement_in_Higher_Education_A_Case_Study_of_Thai_Public_University/links/61193079169a1a01030139cf/Development-of-Student-Engagement-in-Higher-Education-A-Case-Study-of-Thai-Public-University.pdf
- Rodríguez, C., C., & Prat, F., B. (2022). Cooperative learning in the CLIL classroom: Challenges perceived by teachers and recommendations for primary education. *Educatio Siglo XXI*, 40(1). 79-106.
- Scheb, B., P. (2019). *University students' perception on autonomous learning: A case of private university, Thailand*. [Paper presentation] The 1st International Conference on English Studies: Innovation in English Language Teaching and Learning Conference: The I C E S 2018, Krabi, Thailand.
- Sessoms, J. (2018). Exploring the culture gap between Western student centered learning and traditional Thai education. *Proceedings of 14th International Conference on Humanities and Social Sciences* 66-67. <https://hs.kku.ac.th/ichuso/2018/ICHUSO-030.pdf>
- Tagin, L., & Ríordáin, M. N. (2021) Building science through questions in content and language integrated learning (CLIL) classrooms. *International Journal of STEM Education*, 8, 1-14.
- Vela-Rodrigo, A. A. (2022). CLIL for the teaching of history and English in secondary education: How to complete the existing materials. *Language Value*, 15(1), 1-29.
- Ventura, R., L. (2021). Effects of CLIL on the students' motivation and learning of English as a foreign language. Retrieved from http://repositori.uvic.cat/bitstream/handle/10854/6859/trealu_a2021_riera_laura_effects_clil_motivation.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Translated Thai References

- Pomin, T., & Srinonyang, P. (2563). Applying web-based instruction to EFL for undergraduate students to improve the English language ability based on the reference levels of the common European framework of reference for languages. *Journal of Modern Learning Development*, 5(5). 212-223.
- Sanguanngarm, N. (2020). Factors affecting the failure of Thai education to equip Thai students with 21st century skills. *Rajabhat Chiang Mai Research Journal*, 21(2). 1-9.
- Suawannoppharat, K. (2017). English language teaching and sustainable development : Paradox of convergence. *Inthanithaksin Journal*, 12(3). 141-159.
- Theerabunchorn, T. (2023). Contemporary teaching techniques learning management. *Journal of Social Sciences Mahamakut Buddhist University*, 6(1). 182-201.

